

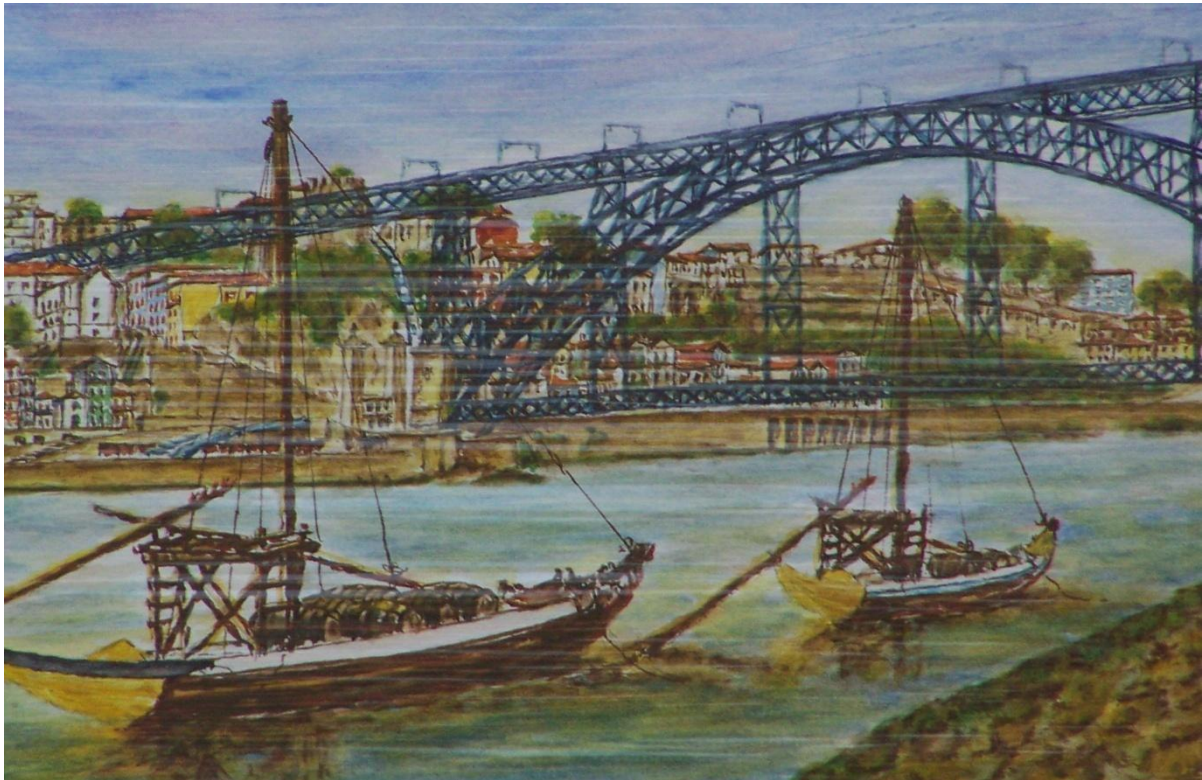
ERASMUS Záró beszámoló

2010/11 Tavaszi félév (2011.02.28.-2011.07.04)

Név: Gál Péter és Varga Mihály

Küldő intézmény: Óbudai Egyetem –KVK

Fogadó intézmény: Instituto Superior de Engenharia do Porto (Porto, Portugália)

Bevezetés

Nevem Gál Péter, az Óbudai Egyetem Kandó Kálmán villamosmérnöki karának végzős hallgatója. Lehetőségem nyílt az ERASMUS program keretein belül egy szemeszter Porto, Portugáliában töltenem az Instituto Superior de Engenharia do Porto (ISEP) Portugál Műszaki egyetem intézményében. Kiutazásomat a szakmai és nyelvi tapasztalatszerzés, kalandvágy és a mindennapi mókuserékből való kiszabadulás motiválta. Tanárain, volt ERASMUS-os Kandós hallgatók biztatására vágtam bele ebbe az egy egész életre szóló élményt nyújtó kalandba szaktársammal, Varga Mihállyal.

Kiutazás előtt

Miután másoknak és önmagadnak is sikerült meggyőződnöd magad, hogy belevágj, kezdődhetek az űrlapok kitöltése és küldözgetése, az ajánlások és a kiutazáshoz szükséges papírok beszerzése. Utolsó előtti félévesként pár tárgyat itthon is fel kellett vennem és a kiutazás előtt számot adnom belőle. Tanárain, Erasmus koordinátorom készségesek és segítőkészek voltak egy mindkettőnknek megfelelő megoldás megtalálásában, így mindhárom itthoni tárgyam a kiutazás előtt két hétben sikerült teljesítenem.

Az Európai Unió betegbiztosítási kártyán illetve az euró számlán és bankkártyán kívül más papírt vagy okmányt nem kellett beszereznem a kiutazáshoz. Jómagam az Unicredit Bankot választottam az eurós számlanyitáshoz.

Kiutazás előtt mind a küldő, mind a fogadó intézmény ellátott legfontosabb információkkal (pl.: mini szótár pár fontos szóval és mondattal, alapvető élelmiszerek és egyéb termékek (sör, színház- és mozi jegyek, vonat és busz jegyek a közeli városokba) árainak listájával).

A szállásigénylő lapon opcionálisan választható kollégiumi szoba 100€-ért, amely azonban mégsem volt választható, de 200-250€-ért szobát/apartmanokat ajánl az iskola, melyek több mint megfelelőek és melyeket célszerű elfogadni. Itt szeretném felhívni a figyelmeteket, hogy az kinti intézmény által kínált szállások igénylését meg kell erősíteni, melyet mi szerettünk volna megtenni, de a megerősítő e-mail nem ért célba, ezért kérésünk előtt 2 nappal tudtuk meg, hogy szállás nélkül utazunk ki.

Utazás

Bécs - Palma de Mallorca, Palma de Mallorca - Porto útvonalon keresztül, egy átszállással, 70€/fő-s áron jutottunk ki repülővel. Érdekes sokat keresgélni, több oldalt is megtekinteni, esetleg kicsit várni, de nem sokat :D a repülőjegy foglalással. A kiútra a jegyet a Pelikan.hu oldalon rendeltük, az AirBerlin és a FlyNiki társaságokkal repültünk, ami nem jelenti azt, hogy ez a legkedvezőbb mindig és mindenkor. Érdekes több oldalt felkeresni, még a légitársaságok saját oldalait is. Nem volt késés és a csomagjaink is megérkeztek egyben, bár az enyémről hiányzott az azonosító szalag. Ajánlom, h semmi törékenyet ne pakoljatok a csomagtérbe szánt poggyászbba, láttuk, hogy hogyan bánnak vele és nem minden törékeny tárgy éli túl, ha a gépből a csomagszállítószalag mellé kerül a csomag és a gravitáció segítségével érkezik a földre.

Bécsbe útitársam, Misi apukája vitt ki kocsival, bár előtte más alternatívák is felmerültek. Bécsbe Budapestről 2-3 ezer forintos diákjeggyel ki lehet jutni. ajánlom a Euroline járatait, melynek a Budapest-Bécs vonalon a repténél is van megállója.

Első napok - Szálláskeresés

Miután a szállásigénylés megerősítése nem ért célba, szállás nélkül szálltunk le a repülőgépről. Szálláskeresésnél több szempont is felmerülhet. A belvárosban általában magasabbak az árak, messzebb van az iskolától, azonban pörgősebb az élet és a diákélet. Első dolgunk az volt, hogy megkeressük a fogadó intézményt, amely azonban zárva volt. A mi szempontunk a szálláskeresésnél hirtelenjében az volt, az iskolánkhöz közel legyen. Első éjszakánkat a sulijelölt szomszédságában lévő IBIS hotelben töltöttük, ahol 50€-t kellett fizetnünk kettőnknek egy 1 + 1 pótágyas szobáért. A hotel internet elérhetősége segítségével másnap már sikerült is szállást találnunk. Google a barátunk volt, elég sok angol nyelvű albérlethirdetést találtunk, melyek főként diákoknak/erasmosos diákoknak szóltak.

Végül sikerült egy megfelelő szállást találnunk megfelelő áron, ahol kezdetben ketten voltunk, később egy portugál nővér gyakornok srác, majd egy nővér gyakornok lány költözött be mellénk a három szobás lakásba. „Teljesen felszerelt”, igaz fűtés nélküli, amit megtudtunk, hogy mindennapos Portugáliában. A fűtés hiányát egy hőszugárzóval orvosoltuk melyet sok kisebb elektronikai üzletben valamint nagyobb szupermarketekben is fellelhető 15-30€-s áron. Csak az első hónapban volt szükséges használnunk a hőszugárzót, utána a hideg telekhez szokott magyar bőrünknek is kellemes idő volt a lakásban.

A fűtésen, az elromló mosógépen és a szomszédok hangérzékenységen :D kívül más problémánk nem volt a szállásunkkal egészen az utolsó hónapig, amikor is kiderült, hogy akitől béreljük a szobát, ő nem a lakás tulajdonosa, hanem ő is csak bérlő a tulajdonostól. A számlák befizetése az ő felelősége volt, melyet az utolsó hónapokban nem teljesített, valamint eltűnt az országból (hupszi jah:D). Az igazi tulaj felszólított, hogy kifizetjük a villany-és vízszámlák hátralékát vagy kikötteti és mehetünk, annak ellenére, hogy mi már kifizettük az utolsó hónap bérleti díját.. Mi mentünk, az utolsó két hétre egy másik albérletben töltöttünk, amelyet szintén ez a svindlis főbérlőnk szerzett nekünk, de ami már nem volt annyira „megfelelő”. Érdeemes tehát élni a fogadó intézmény által kínált szálláslehetőségekkel vagy legyetek óvatosak és szerződés nélkül ne béreljetek albit.

Tanulmányok

Eredeti elképzelésünk az volt, hogy projekt munkára megyünk az Instituto Politécnico do Porto (IPP) intézményébe. Fogadó intézmény viszont az IPP mérőki karán az ISEP-en elsőként induló European Project Semester program részvételét ajánlotta, amely egy 20 kredites projekt munka mellett további 5 db 2 kredites tárgyat foglal magába: Portuguese, Project Management & Teamwork, Marketing & Communication, Ethics & Deontology in engineering, Energy Sustainable Development. Ezek a tárgyak nem teljes féléven keresztül hallgatót tárgyak voltak, egyszerre maximum 2-3 tárgyat

hallgattunk, mely félév közepén számott adás után végetért és kezdődtek a többi tárgyak, valamint a heti rendszerességgel megtartott project meetingekre kellett bejárni.

A számonkérés általában nem vizsga volt, hanem beadandó dolgozat, esszé vagy Power Point kiselőadás, ami elég hasznos volt mindannyiunk számára és később, még lámpalázasan ugyan, de

nagyobb profizmussal tudtunk kiállni supervisoraink elé. A számonkérések és a követelménynek abszolút teljesíthetőek, mégha első körben egyes dolgok kicsit kilátástalannak tűnnek is. Volt amikor egyénileg kellett szerepelni, de volt, hogy a csoport teljesítményét értékelték. Tanárok segítőkészek még az iskolán kívüli gonjaid, kérdéseid illetően is. Kezdetben elég nehézkes volt a kommunikáció, nehéz volt megszokni, hogy angolul kell megértetni magunkat, de az idő múlásával ez is könnyebben ment. Fejlődő angol tudásunk ellenére is akadtak néha nyelvi nehézségeink, mind a tanárainkkal, mind külföldi csoport társainkkal. Akármennyire is nem tudsz angolul vagy azt hiszed, h nem tudsz, azért még nálad sokkal gyengébb angolul rendelkezők is mennek ERASMUS-ra:P, valamint a magyaros angolhoz szokott fülünk nehezen fogadja be a rettenetes portugál vagy spanyol akcentust. Persze nem ez az általános, tanáraink

legtöbbje elég jól, (sokkal jobban, mint mi) beszélte az angolt és érthető akcentussal. Városszerte és az egyetemen is sokan tudnak többé-kevésbé angolul, főként a fiatalok, és ne lepődjete meg, ha a fiatalok által közkedvelt szórakozó helyek és a turista látványosságok környezetében akár 3-4 nyelven is perfektül lenyomnak neked stand-upot egy kis apróért:D .

Szórakozás

A fogadó intézménymén alkalmanként rendez az erasmus diákoknak különböző rendezvényeket, előadásokat, összejöveteleket, valamint különböző nemzetközi konferenciáknak is helyet ad, amelyek látogatására az erasmusos diákoknak is lehetőséget ad. Egyes eseményekre érdemes ellátogatni.

A belvárosban a Reitoria intézményében találhatod meg az ESN irodáját, ahol 10 € -ért kapsz egy fényképes ERASMUS kártyát, amivel egyes szórakozóhelyeken kedvezményesen mehetsz be. Érdemes kiváltani és érdemes regisztráltatni e-mail címedet a hírlevelükre, ahonnan értesülhetsz a legjobb bulikról, utazásokról és egyéb rendezvényekről (szörf kurzus, mozivetítés stb.), amelyek kifejezetten a városba érkező külföldi diákoknak szólnak. Fényképet lehetőleg vigyél magaddal, de ha nem tudsz beszerezni akkor is megoldják a személyid és egy scanner segítségével. Számos utazást szerveztek a közeli városokba, valamelyik a kultúráról szólt, valamelyik csak a buliról.

Ha az erasmusos diákélet szerves része akarsz lenni, hétfőnként a Riberián, a többi nap a Piolhonál a helyed, ahol a diákok összegyűlnek az éjszakai klublátogatás előtt. 11 óra-éjfélnél előbb nem érdemes odamenni és általában innen mennek tovább az emberek 2-3 órákor. A buli akár 7-8 ig is tart. Hétfőként a Ribeira után sokan a La Movidába mennek, a többi napokon More club, Pitch club, Contagiarte, Plan B népszerű a diákok között és általában az ESN partyk is ezekben vannak. Hétfőtől szombatig mindig van hova menni. Néha érdemes más helyekre is benézni. Ha a Piolhonál jártok vessetek egy pillantást a falon lévő 500 ft-os bankjegyre:D, azt én hagytam ott, mert a sok ország valutája közül hiányzott a magyar.

A szórakozó helyek kicsit más rendszer szerint működnek. Bemész kapsz egy kártyát, melyen kötelező fogyasztás áll. A pultnál ezzel a kártyával kérhetsz italt, ami a fogyasztásból vonódik le. A limiten túl is erre a kártyára jegyzik fel. Mielőtt az átmulatott éjszaka után hazaindulsz, a pénztárnál kell kifizetni amit fogyasztottál, a kötelező fogyasztás összegét mindenképp ki kell fizetni és csak ezután fog kiengedni a kidobó a kijáraton. Egyes bulikba nincs kötelező fogyasztás, de a kártya van. Ilyenkor is el kell menni egy pecsétért a pénztárhoz.

Két-három nap alatt nagyjából körbe lehet járni Porto nevezetességeit, a Rio Douro mentén bérelhetsz kerékpárt és a sétányon eljutsz egészen az óceánig, de gyalogosan is megtehető távolság. A folyón hajótúra várja az érdeklődőket, amely bemutatja Portó hídjait. Emellett érdekes fesztiválok és ünnepek színesítik meg a kint töltött hónapokat, és ha épp olyan szerencsés vagy, hogy Porto focicsapata megnyeri a nemzeti ligájukat vagy a Európa kupát akkor a városban elszabadul a jó értelemben vett pokol :D.

Porto belvárosától a legközelebb eső strand a Matosinhos, melyet busszal 20-30 perc alatt elérhetsz. A parton lehetőség van szörf deszka és ruhabérlésre 5-5€/ óra áron. Élő web kamera képen követheted nyomon a nagyobb strandokat, informálódhatsz az időjárásról és a hullám előrejelzésről a www.beachcam.pt oldalon.

Közlekedés

Diákbérlet vásárlásához szükséges egy fénykép, egy iskolai igazolás és egy igazolás a címről, ahol laksz. A nagyobb metro megállóknál válthatsz bérletet, de érdemes az Aliados, St. Bento, vagy Trindade megállóknál, ahol a jegypénztáros beszél angolul. Diákbérletet csak a szállásod és az iskola között igényelhetsz 23 éves korig.

A város zónákra van osztva, a jegyet és a bérletek érvényessége is zónákra vonatkoznak. Felszálláskor és átszálláskor is a megállóknál vagy a buszon elhelyezett géppel érvényesíteni kell mindenutazás során. A buszmegállóknál a várt busznak inteni kell, különben nem áll meg és tovább hajt. A jegy automaták angol menüvel is ellátottak, valamelyiknél bankkártyás fizetésre is van lehetőség. Ha nehézkes elsősor a jegyvásárlás, a nagyobb megállóknál egy egyenruhás alkalmazott áll a segítségedre, akik általában beszélnek angolul.

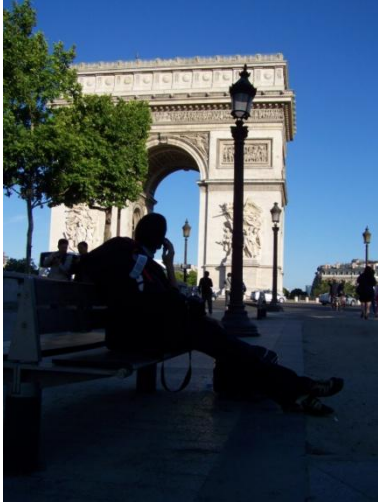

Bliccelni is lehet, de ha elkapnak utazástól függően kb. 100 € büntetésre számíthatsz. Egyszer fordult elő velünk. Az ellenőrök azt javasolták, hogy egy e-mail címre írjuk le a helyzetünket, külföldi diákok vagyunk, első büntetésünk és nem értettük, hogy hogyan működnek a zónák angol nyelven. Választ nem kaptunk az e-mailre, azóta hazautaztunk.

Az autóval való közlekedés elég kaotikus a városban. A gyalogosok sokszor nem a kijelölt átkelőn vágnak keresztül az úton, vagy a tilos jelzés ellenére, de a helyi autósok már megszokták ezt. A buszok simán kiállnak a megállókból „úgyis én vagyok a nagyobb” elv alapján. Mindennapos az index nélküli sávváltás. Alkalmunk volt egy mini busszal kis zézugos utakon utazni, ahol is egy egysávos, de kétirányú kis utcában egy beláthatatlan kanyar bevetelét egy dudaszó előzte meg. Portugál barátunktól megtudtuk, a kanyarban annak van elsőbbsége ilyen helyzetben, aki előbb dudál, illetve este villantás kíséri a dudaszót.

Hazautazás

Hazautazásunkat is 70 €-ból oldottuk meg. A főszezon miatt a repjegyek az egekben voltak, ezért csak Párizsig repültünk. Az éjszakát a reptéren töltöttük, sok más utas és sok érdekes hajléktalan társaságában. Párizsban toleránsak a hajléktalanokkal szemben, nem zavarják ki őket a váróból, csak

ha az elfogyasztott alkohol mennyiség miatt randalíroznak, kiabálnak, és ezzel zavarják a többi ott tartózkodót. A repülő térről a városba elég drága a jegy, ami nem is működött már az első beeresztő kapunál Misi barátomnak. Az enyém viszont a városban több átszállásnál is használható volt. Azonban sok idegen sietett a segítségünkre, mikor látták, hogy nem tudunk átjutni, vagy egyes helyeken az

információs pultban ülő hölgy engedett át az érvénytelen jelzés ellenére, esetleg, ahogy azt egy utastársunktól láttuk nemes egyszerűséggel átugrottunk a korláton, bár ez nem mindenhol megoldható.

Napközben 5-6 óránk jutott, hogy felfedezzük Párizst, nagytáskákkal. Csomagmegőrzésre a repülő téren lett volna lehetőség, de a távolság, az ár és a jegy ár miatt inkább a nemzetközi buszpályaudvaron szerettük volna letenni a csomagjainkat, ahol azonban nincs erre lehetőség. Párizs

lakossága eléggé sokszínű etnikumát és vallási hovatartozásukat tekintve. Nagy csalódás volt a földalatti Párizs, az aluljárók régiek, koszosak és bűdösek, a metróhálózat elég bonyolult, sok a lépcső és sokszor kellett keresni a táblákat, hogy merre is kell mennünk. A felszínre érve viszont gyönyörű, igaz csak a turisztikai központok környékén voltunk. Ebbe a pár órába belefért a Diadal ív, a Notre Dame, és az Eiffel

torony megnézése. Sajnos a toronyba fel nem tudtunk felmenni a nagy sor és az idő szűke miatt. A Notre Dame-t sikerült belülről is megnézni, bár a sor itt is hosszú volt, de gyorsabban haladt és egy kis ügyeskedéssel hamarabb be is jutottunk. Csomagot viszont nem lehetett bevinni, ezért felváltva néztük meg belülről.

A városnézés után még 21 órás buszút várt ránk, ami 22 órára sikeredett. A Eurolines szolgáltatását vettük igénybe, aminél magyar sofőrök voltak. Kisebb-nagyobb szüneteket tartottunk buszpályaudvarokon és pihenőhelyeken, ahol lehetőség volt enni, inni, mosdókban minimálisan tisztálkodni és egyéb szükségleteinket elvégezni, de a buszon is volt mellékhelység.

Végszó

Eddigi életünk egyik legmeghatározóbb és legjobb élménye volt, ami örök emlék marad. Nem csak szakmai és nyelvi tapasztalatot szerezhetsz, de örök barátokat is. Mindenkinek ajánlom, és ha még nem döntötted el, hogy belevágsz-e én azt mondom, hogy hajrá, ne hagyd ki! Ha bármiben segítségetekre lehetünk, bátran keressetek meg minket.

Szeretnénk köszönetet mondani Dudás Máriának, az Óbudai egyetem ERASMUS koordinátorának, a Nemzetközi Kapcsolatok irodájának, Kádár Péternek, tanárainknak és mindenkinek, akik lehetővé tették és segítettek abban, hogy részt vehessünk mindebben.

Gál Péter és Varga Mihály